

זֶקֶק נָתַן וְלֹא יַעֲבֹר

א' תרע"ח – צמח מנוהרני"ת זצ"ל "צדק צניח מקוה שד"ך צהר מספרי רבנו יהיה תיקון רב"ל" –
 "חק נתן ולא יעבור" יצא לאור ע"י הוצאת "נצחתי ואנצח" שע"י ישיבת תיקון המידות

סֵדֶר הַלְמוּד לַיּוֹם ט"ז טַבַּת (הילולת רבי אפרים

(אפרימל) עבי מפשעדבארז זי"ע):

סֵדֶר לְקוּטֵי מוֹהַר"ן הַיּוֹפְיִ:

ה וּכְשָׁבָא ? הַתְגַּלוּת הַתּוֹרָה, אֲזִי נַעֲשֶׂה מִהַתְגַּלוּת נְשָׁמוֹת
 חֲדָשׁוֹת. כְּמוֹ שְׁפָתוֹב: "לְמַעַבְד נְשַׁמְתִּין וְרוֹחִין
 חֲדָתִין בְּתַרְתִּין וּבְתַלְתִּין" הִיא הַתּוֹרָה שְׁיֵשׁ בָּהּ שְׁלֹשִׁים וּשְׁנַיִם
 נְתִיבוֹת הַחֲכָמָה. "וּבְתַלְתָּא שְׁבַשִּׁין" הֵינּוּ 'אוֹרֵיתָא תְּלִיתָאִי' (שַׁבַּת
 פ"ח). נִמְצָא כְּשֶׁהַצְּדִיק מְגַלֵּה אִיזָה דְבַר תּוֹרָה, אֲזִי מוֹרִיד נְשַׁמְתִּין
 חֲדָתִין, לְכָל אֶחָד מִהַשּׁוֹמְעִין הַתּוֹרָה לְפִי בְּחִינַתּוֹ וְתַפְיֶסְתּוֹ.

כ ו הַתּוֹרָה יֵשׁ לָהּ שְׁנַיִם כַּחוֹת: לְהַמִּית וּלְהַחֲיוֹת. כְּמוֹ שְׁאָמְרוּ
 "וְשַׁמְתֶּם" – זָכָה נַעֲשִׂית לּוֹ סַם חַיִּים וְכוּ' (יוֹמָא ע"ב, וְעֵין תַּעֲנִית
 ז), וּכְתִיב (הוֹשַׁע י"ד): "יִשְׂרָאֵל דְּרַכִּי ה' צְדִיקִים יִלְכוּ בָם" וְכוּ'. כִּד
 הַתּוֹרָה שֶׁל הַצְּדִיק לְכָל אֶחָד כְּפִי תַפְיֶסְתּוֹ, יֵשׁ אָדָם שֶׁנַּעֲשֶׂה לּוֹ
 נְשָׁמָה חֲדָשָׁה מִהַתְגַּלוּת הַתּוֹרָה, וְיֵשׁ אָדָם שֶׁהוּא, חַס וְשָׁלוֹם,
 לְהַפּוֹד, כְּמוֹ שְׁפָתוֹב: "צְדִיקִים יִלְכוּ בָם". הַכֹּל לְפִי הַכְּלִי שֶׁלוֹ, הֵינּוּ
 כְּפִי תַפְיֶסְתּוֹ, תַפְיֶסְתּוֹ הַמַּחֲיִין שֶׁלוֹ.

דָּוָה הוּא כָּל גְּדוֹל, שְׂאֵי אֶפְשָׁר לְשׁוֹם אָדָם לְהַשִּׁיג וּלְתַפֵּס
 בְּדַבּוּר שֶׁל הַצְּדִיק, אִם לֹא שֶׁתִּקַּן תְּחִלָּה אוֹת בְּרִית קֹדֶשׁ
 כְּרָאוּי, וְאֲזִי יָכוֹל לְהִבִּין וּלְתַפֵּס דְּבּוּרוֹ שֶׁל הַצְּדִיק. דְּאִיתָא בְּזוֹהַר:
 'סְלוּקָא דִּיסוּדָא עַד אַבָּא וְאַמָּא' (עֵיין זוֹהַר מִשְׁפָּטִים ק"י וּבְזוֹהַר הַרְקִיעַ שֵׁם
 וְעֵיין בְּבִיאוּר הָאֵדֶר"ז קי"ח) שְׁהֵם בְּחִינַת חֲכָמָה וּבִינָה, שְׁהֵם י"ה, שְׁהֵם
 מַחֲיִין. נִמְצָא כְּשֶׁתִּקַּן אוֹת בְּרִית קֹדֶשׁ כְּרָאוּי, אֲזִי הַמַּחֲיִין שֶׁלוֹ
 בְּשִׁלְמוֹת, וְיָכוֹל לְהִבִּין דְּבּוּרוֹ שֶׁל הַצְּדִיק. כְּפִי הַתִּקּוּן שֶׁל כָּל אֶחָד,

כך הוא השגתו:

ו זזה הוא כָּל גָּדוֹל, "כִּי מִפִּי עֲלִיּוֹן לֹא תֵצֵא" (איכה ג). כִּי אִם אֹר פִּשׁוּט. אֲךְ לְפִי בְּחִינַת כְּלֵי הַמְּקַבֵּל אֶת הָאֹר, כִּךְ נְצַטִּיר הָאֹר בְּתוֹכוֹ, אִם הַכְּלֵי הוּא בְּשִׁלְמוֹת, אֲזִי הוּא מְקַבֵּל בְּבְחִינַת מְאֹרוֹת מְלֵא, וְאִם, חֶס וְשָׁלוֹם, הַכְּלֵי אִינוֹ בְּשִׁלְמוֹת, אֲזִי הוּא מְקַבֵּל בְּבְחִינַת מְאֹרֹת חָסֵר וְאוֹ, כְּמוֹ שֶׁכָּתוּב (מְשִׁלֵי ג): "מְאֹרֹת ה' בְּבֵית רָשָׁע" (כדאיתא בזוהר בכ"מ). וְזֶה הוּא "צְדִיקִים יִלְכוּ בָם" [וכו']. כִּי אֹר הַפִּשׁוּט הֵבֵא מְלַעִיל, הוּא בְּחִינַת 'קָמִיץ וּסְתִים' (עֵיץ תִּיקוֹן ע). אֲךְ לְפִי בְּחִינַת הַכְּלֵי הַמְּקַבְּלִים, הוּא בְּחִינַת צִירֵי, שֶׁנְצַטִּיר הָאֹר לְפִי בְּחִינַת הַכְּלֵי.

ועל כן כְּתִיב בְּבִלְעָם (בַּמִּדְבָּר כ"ג): "הִנֵּה בָרַךְ לָקַחְתִּי, בְּקָמִץ. וּבָרַךְ וְלֹא אֲשִׁיבֵנו", בְּצִירֵי. כִּי אֲפִלוּ הַלְקִיחָה שְׁהִיא אֲזִי בְּבְחִינַת קָמִיץ וּסְתִים, הִיא בְּבְחִינַת בָּרַךְ. רְאִיָה לְזֶה, כִּי הוּא הָיָה רוֹצֵה לְהַצְטִיר לְפִי בְּחִינַת הַכְּלֵי שְׁלוֹ, שְׁהִיא בְּחִינַת קְלָה, וְלֹא הָיָה יָכוֹל לְהָשִׁיב וּלְצַרֵף וּלְהַצְטִיר כָּל לְפִי בְּחִינַתוֹ. וְזֶה: "וּבָרַךְ וְלֹא אֲשִׁיבֵנו", וּמִפְּנֵי שְׁהָיָה בְּשַׁעַת לְקִיחָה, הוּא בְּחִינַת בָּרַךְ. וּמִפְּנֵי מָה, לְפִי שְׁהָעִיד עֲלֵיהֶם הַכָּתוּב שִׁישְׂרָאֵל נִקְרְאוּ שְׁבִטֵי יָהּ, כְּמוֹ (שְׁפָרְשׁוּ) (שְׁפָרְשׁוּ רַש"י) זְכָרוֹנוֹ לְבָרְכָה: עַל הַחֲנוּכֵי (בַּמִּדְבָּר כ"ו): "שְׁמִי מֵעִיד עֲלֵיהֶם", שֵׁם יָהּ שְׁהוּא בְּחִינַת מַחִין, כְּמוֹ שְׁמוּבָא (בַּגְּמָרָא) [בַּמִּדְבָּר שׁו) (שִׁיר הַשִּׁירִים פ"ד)]. שְׁהָעֲכוּ"ם הָיוּ אוֹמְרִים אִם בְּגוֹפָם הָיוּ מוֹשְׁלִים וְכוּ', לְפִיכֵךְ הָעִיד הַכָּתוּב עֲלֵיהֶם.

וזזה שְׁכָתוּב (דְּבָרִים י"א): "רְאֵה אָנֹכִי נוֹתֵן לְפָנֶיכֶם" דִּיקָא, כִּי לְמַעַלָּה [הוּא] בְּבְחִינַת קָמִץ, שְׁקָמִץ וּסְתִים. אֲבָל לְפָנֶיכֶם לְמַטָּה, נְצַטִּיר הָאֹר לְפִי בְּחִינַת הַכְּלֵי. וּבְשִׁבִיל זֶה יַעֲזֵב בְּלָעָם לְבָלֵק לְהַכְשִׁילָם בְּדַבַּר עֲרוּהָ, כִּדִּי לְקַלְקֵל כְּלֵיהֶם: וְזֶה שְׁכָתוּבוֹ

חֹק נֶתַן וְלֹא יַעֲבֹר

ח'תרכ"ג - אמר מוהר"ג זצ"ל "צדק מצויה שדף צהר מספרי רבנו יהיה תיקון רב"ל" -
"חוק נתן ולא יעבור" יצא לאור ע"י הוצאת "נצחתי ונצחתי" שע"י ישיבת תיקון המידות

חכמי הרפואות, שהסרום רפואה למשגע. וזה הוא סלוקא דיסודא
עד אבא ואמא, הינו בחינת שמי מעיד עליהם:

וזה בקרב עלי מרעים, תרין רעין דלא מתפרשין (זהר ויקרא
ד), הינו המחין. ואכילתם, שנאמר (שיר השירים ה): "אכלו
רעים", הינו התחזקותם, הוא בשר קדש, הינו לאכל את בשרי.
שהוא בחינת סלוקא דיסודא, הינו תקונו מגיע עד המחין, שהם
אבא ואמא. והוא תקון הכללי, שעל ידו צרי ואיבי לי המה
כשלו ונפלו, שהם בחינת שבעים לשונות. וכשישבר התאוה
הזאת, ממילא נופלים כל התאוות רעות:

(זאת התורה היא לשון רבנו, וזכרנו לברכה. ואמר: שהיא סוד
בונות קדוש, ויתבאר במקום אחר אם ירצה השם (עיין בס' חיי מוהר"ן
שי"א שאמר זאת על מאמר בקרוב בס' ק"א).

**עוד מצאתי מכתב יד קדש של אדוננו מורנו ורבנו, וזכרנו
לברכה, מענין התורה הזאת, בשנוי לשון קצת. והניר
היה קרוע חציו, ומה שנמצא כתוב על הנשאר העתקתי. וזהו).
צפנת פענח דמגלין (שבעים פנים) (תורה) (סוד אחר, כמו
שכתוב (משלי כ"ה): "וסוד אחר אל תגל" כמובא בזהר (בתקונים תקון
ל"ד נ"ו ס"ט) בשמפסיק הנקדה מהדל"ת של אחד, והנקדה היא אות
ברית, אזי נעשה אחר. הינו בשמכנים בריתו בזונה, הנקראת
מלכות הרשעה, הנקרא אל אחר, אבל מי שמקדש את עצמו
מזאת התאוה, אזי הוא נתקשר במלכות שמים (א) הנקרא אני,
כמו שכתוב (ויקרא י"ט): "קדושים תהיו כי קדוש אני", ובכל מקום
שאתה מוצא גדר ערוה תמצא קדשה (זהר מקץ ר"ד): "אבל מאן
דגלי עריין, הכי איהו אתגלי בין אנון עריין, דאנון אלקים
אחרים, תקונים (תקון נ"ו) דף צ"ג:**

וּבְשֶׁבִיל [זֶה] מוֹבָא בְּזִהָר (קְדוּשִׁים פ"ד): כִּד חֲזִי רַבִּי שְׁמַעוֹן נָשִׂי שְׁפִירִין, אָמַר: "אַל תִּפְּנוּ אֶל אֱלִילִים". כִּי נֶאֱוָף הִיא עֲרִיזוֹת, אֱלֻקִּים אַחֲרִים, מַלְכוּת הַרְשָׁעָה. וּבְשֶׁבִיל זֶה, סִגְלָה לְבַטֵּל הַרְהוּרֵי נֶאֱוָף, לְקַרְא שְׁמַע יִשְׂרָאֵל וּבָרוּךְ שֵׁם כְּבוֹד וְכוּ', כַּמוֹבָא עַל פְּסוּק: "וַיִּקְרַב אֶל אֶחָיו הַמְדִינִית" וְכוּ' דָּף א:

נִמְצָא שְׁעַקֵּר הַנְּפִיזוֹן וְהַצְרוּף שְׁמַנְסִין לְאָדָם, אֵין מְנַסִּין אוֹתוֹ אֶלָּא בְּנֶאֱוָף, שֶׁהִיא כְּלוּלָה מִשְׁבָּעִים אָמוֹת, שֶׁהִיא כְּלוּלָה מִסוּד אַחַר, אֵל אַחַר. וְכִשְׁצוּעַק לְאֱלֻקִּים כְּמוֹ שְׁכַתוּב (תְּהִלִּים מ"ב): "כִּן נִפְשֵׁי תַעֲרַג אֵלֶיךָ", וְצוּעַק שְׁבָעִין קָלִין לֹא פָחוֹת, אֲזִי נִבְתְּחִין לוֹ סוּדוֹת הַתּוֹרָה, דְּמַטְמָרִין מְגָלִין לָהּ, וּמוֹלִיד נִפְשִׁין חֲדָתִין. כִּי מוֹלִיד תּוֹרָה, וְהַתּוֹרָה הִיא כְּלוּלָה מִנִּפְשׁוֹת יִשְׂרָאֵל. וּמְגָלָה הַפָּנִים שֶׁל הַתּוֹרָה, כִּי עַד עַכְשָׁו הִיְתָה סְתוּמָה בְּקַלְפִּין, כִּי הִקְלִפָּה קִדְמָה לְפָרִי. וַיְכוּל הַצְּדִיק לְהוֹרִישׁ בְּתוֹרָתוֹ שְׁמַחֲדֵשׁ נִשְׁמָתִין חֲדָתִין, לְכָל אֶחָד מֵאֲנָשֵׁי מְקַרְבָּיו הַמְקַשְּׂרִים בְּתוֹרָתוֹ. כַּמוֹבָא בְּהַזְמָר: 'לְמַעַבְד נִשְׁמָתִין חֲדָתִין בְּתַרְתִּין וּבְתַלְתִּין', הֵינּוּ בְּהַתּוֹרָה הַמְתַּחֲלֵת בְּבֵית וּמְסִימָת בְּלָמֵד, 'וּבְתַלְתָּא שְׁבָשִׁין', הֵינּוּ אוֹרִיתָא תְּלִיתָאָה, הוּא 'עֶבֶד נִשְׁמָתִין וְרוּחִין חֲדָתִין'. וְהַתּוֹרָה זָכָה – נַעֲשֶׂה לוֹ סַם חַיִּים וְלֹא זָכָה וְכוּ', כְּמוֹ שְׁכַתוּב וְשַׁמְתָם וְכוּ', וְכִמוֹ שְׁכַתוּב: "צְדִיקִים יִלְכוּ בָם" וְכוּ', לְכָל אֶחָד וְאֶחָד כְּפִי שְׁמַקְבֵּל. אֲבָל מֵאֵתוֹ לֹא תִצֵּא הַרְעוֹת, כְּמוֹ שְׁכַתוּב (אֵיכָה ג): "מִפִּי עֲלִיזוֹן לֹא תִצֵּא הַרְעוֹת".

וְהַבְּרָכָה וְהַקְלָה נַעֲשֶׂה אֶצֶל הָאָדָם, כְּפִי הַכְּלִי שֵׁישׁ לוֹ. כְּמוֹ שְׁכַתוּב: "רְאֵה אָנֹכִי נֹתֵן לְפָנֶיכֶם בְּרָכָה וּקְלָה", "לְפָנֶיכֶם" דִּיקָא. כִּי מִלְּפָנֵי הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יוֹצֵא אוֹר פְּשׁוּט, הֵינּוּ אוֹתִיזוֹת פְּשׁוּטִים, וְלְפִי הָאָדָם כִּן נַעֲשֶׂה הַצְרוּף. אִם הוּא אָדָם

זֶה נֶתַן וְלֹא יַעֲבֹר

ח' תרפ"ב - צמח מנהרג"ת זצ"ל "צדק צני מצוה שיהיה מצוה רבנו יהיה תיקון רב" -
"חק נתן ולא יעבור" יצא לאור ע"י הוצאת "נצחתי ואנצח" שע"י ישיבת תיקון המידות

טוב, נעשה צרוף של ברכה. ואם לאו, להפך. וזה: "לפניכם ברכה וקללה" דיקא, כי לפני ה' עדין אין ציור לצרוף הזה, אם הוא ברכה אם לאו. וזה שהתמיה את עצמו בלעם על זה, הנה ברוך לקחתי וברוך ולא אשיבנה, ברוך בקמין, גם לקחתי משמע ברצונו לקח:

סדר קצור לקוטי מנהרג"ת הי"א

ה וכל זה כשיש לו לאדם הרהור באקראי בעלמא אזי די לו באמירת שני פסוקים הנ"ל. אבל אם הוא רגיל חס ושלום בהרהור של תאוה הכללית ואינו יכול להפירד ממנה אזי צריך גם כן להוריד דמעות בשעת קבלת על מלכות שמים. כי הדמעות הם ממותרות המרה שחורה ומרה שחורה היא טחול בחינת מלכות הרשעה אשה זונה הנ"ל. וכשמוריד דמעות אזי נדחין ויוצאין לחוץ המותרות הינו התאוות של נאוף הבאים מעכירת הדמים של טחול וממותרות וכולל נשמתו במלכות שמים. וצריך שיעורר את עצמו עד שייבכה ויוריד דמעות בשעת אמירת שמע וברוך שם כבוד מלכותו לעולם ועד:

ו וכשהצדיק האמת מגלה איזה דבר תורה אזי מוריד נשמתין חדותין, נשמות חדשות לכל אחד משומעי התורה מאנשי מקרביו המקשרים בתורתו לכל אחד כפי בחינתו ותפיסתו:

ז וזה הוא כלל גדול שאי אפשר לשום אדם להשיג ולתפס בדבורו של הצדיק אם לא שתקן תחלה אות ברית קדש כראוי. אבל על-ידי פגם הברית נפגם דעתו ומחו עד שאינו תופס ומשיג כלל דברי הצדיק. ויוכל להכשל בהם אם ילך אחרי עקמימות שבלבו והקשיות של שטות שנופלים בדעתו עליו, "כי ישרים דרכי ה' צדיקים ילכו בהם ופושעים יפשלו בהם" (הושע

י"ד י). שְׁהַתּוֹרָה שֶׁל הַצַּדִּיק נֶעֱשֶׂה לְכָל אֶחָד כְּפִי תְּפִיסָתוֹ כְּפִי
 הַכְּלִי שֶׁלוֹ שֶׁהִיא הַמַּחִין. נִמְצָא בְּשִׁתְּקוֹן אוֹת בְּרִית קֹדֶשׁ כְּרָאוֹי
 אֲזֵי הַמַּחִין שֶׁלוֹ בְּשִׁלְמוֹת כַּמּוּבָא בְּזוֹהַר הַקָּדוֹשׁ (חֶלֶק ב ק"י) כִּי
 סְלוּקָא דִּיסוּדָא עַד אַבָּא וְאַמָּא שְׁהֵם יוֹד הֵא שְׁהֵם הַמַּחִין וְאִזּוּ יִכּוּל
 לְהִבִּין דְּבוּרוֹ שֶׁל הַצַּדִּיק וְנֶעֱשֶׂה לוֹ נְשָׁמָה חֲדָשָׁה מִהַתְּגַלּוֹת
 הַתּוֹרָה. וְלְאָדָם אַחַר חַם וְשָׁלוֹם לְהַפּוּךְ כַּנִּי"ל בְּחִינַת "וּפְשָׁעִים
 יִכְשְׁלוּ בָם". כִּי כְּפִי הַתְּקוּן שֶׁל כָּל אֶחָד כָּךְ הִיא הַשְּׁגָתוֹ וְהַבְּנָתוֹ:
 ח וְזֶה הוּא כָּלל גָּדוֹל כִּי "מִפִּי עֲלִיּוֹן לֹא תֵצֵא הַרְעוֹת וְהַטּוֹב"
 (אִיכָה ג' לח) כִּי אִם אֹר פְּשׁוּט, אֵךְ כְּפִי בְּחִינַת הַכְּלִי הַמְּקַבֵּל אֶת
 הָאֹר כָּךְ נִצְטִיר הָאֹר בְּתוֹכוֹ. כִּי אֹר הַפְּשׁוּט הֵבֵא מִלְּמַעְלָה
 הוּא בְּחִינַת קָמִץ וְסָתוּם אֵךְ כְּפִי בְּחִינַת הַכְּלִי מִהַמְּקַבְּלִים הוּא
 בְּחִינַת צִירֵי שְׁנִצְטִיר הָאֹר לְפִי בְּחִינַת הַכְּלִי. אִם הוּא בְּשִׁלְמוֹת
 אִזּוּ מְקַבֵּל בְּבְחִינַת מְאֹרוֹת מְלֵא וְאִם חַם וְשָׁלוֹם לְהַפּוּךְ אֲזֵי מְקַבֵּל
 בְּבְחִינַת מְאֹרֵת חָסֵר וְאִזּוּ כְּמוֹ שְׁכַת־טוֹב: "מְאֹרֵת ה' בְּבֵית רָשָׁע"
 (מִשְׁלֵי ג' לג). וּבְשִׁבִיל זֶה יַעֲזֵב בְּלָעָם לְבָלֵק לְהַכְּשִׁילָם בְּדַבַּר עֲרוּהָ
 כִּדִּי לְקַלְקֵל כְּלִיָּהֶם שְׁעַל־יְדֵי תַאֲוֹת נְאוּף פּוֹגֵם הַמַּחִין וְיִכּוּל לְהִיּוֹת
 מְשַׁנֵּעַ מִפֶּשַׁח חַם וְשָׁלוֹם. וְעַל־פִּי חֲכָמֵי הָרוּפְאִים הַסְּרוּם הוּא
 רְפוּאָה לְמְשַׁנֵּעַ. וְזֶה הוּא סְלוּקָא דִּיסוּדָא עַד אַבָּא וְאַמָּא בְּחִינַת
 שְׁמֵי יוֹד קָא מַעִיד עֲלֵיהֶם בְּחִינַת הַמַּחִין:

סדר ה'י מו'ה'ר"ן ה'י'מ"י:

וּבְעַנְיָן יְשִׁיבָתוֹ בְּאוּמִין לֹא תִמְלָא אֲזִין מְשַׁמַּע מֵה שְׁשַׁמְעֵנוּ קָצַת
 מְעַט מְזַעִיר כְּטַפָּה מִן הַיָּם מִפִּי הַקָּדוֹשׁ, וּמֵה שֶׁהַתְּנוּצִין לָנוּ
 בְּשִׁכְלָנוּ אֵיזָה הַתְּנוּצִצוֹת בְּזֶה כְּפִי הַדְּבָרִים שְׁשַׁמְעֵנוּ בְּרָמּוֹ
 מִפִּי. כִּי עָשָׂה שָׁם בְּאוֹתוֹ הַקִּיץ שִׁיִּשֵׁב שָׁם תְּקוּנִים עֲצוּמִים
 נְפִלְאִים וְנוֹרָאִים מְאֹד, וְשָׁם עָסַק בְּיוֹתֵר וְיוֹתֵר בְּעַנְיָן תְּקוּן

זֶה הַזֵּמַן וְלֹא יַעֲבוֹר

ח' תרפ"ד - זמננו מזהרנו את זמננו "לעך לזני מקוה שדף לחדד מספרי רבנו יהיה תיקון רב" -
זמננו "חק נתן ולא יעבור" יצא לאור ע"י הוצאת "נצחתי ואנצח" שע"י ישיבת תיקון המידות

הַנְּשָׁמוֹת כְּפִי הַמוֹבֵן מִהַמַּעֲשֵׂה שֶׁסִּפֵּר לְפָנֵינוּ בְּכַנִּיסָתוֹ לְשָׁם.
וְקִדְם הַסֵּתֵלְקוֹתוֹ הַזְכִּיר אוֹתִי אֲזִי מַעֲשֵׂה זֶה וְאָמַר הַזְכָּרָת מַעֲשֵׂה
שֶׁסִּפֵּרְתִי לָךְ וְכוּ' כַּנֶּ"ל.

שׁוֹב שָׁמַעְתִּי מֵאִישׁ אֶחָד שֶׁנָּסַע עִמּוֹ זְכוּרֵנוּ לְבִרְכָה בְּעֵת שִׁיָּצָא
מִזְלֵאֲטִיפָאֲלִיעַ לְדוֹר פֶּה בְּרִסְלָב, וְאֲזִי בְּדֶרֶךְ נְסִיעָתוֹ עָבַר דֶּרֶךְ
אוֹמִיָן, וּמִדֵּי נָסַעַם בְּכַנִּיסָתָם לָעִיר עָבְרוּ סָמוּךְ אֶצֶל בֵּית הַחַיִּים.
עָנָה רַבְּנוּ זְכוּרֵנוּ לְבִרְכָה וְאָמַר, כִּמָּה נָאֵה וַיְפֹה לְשָׁכַב עַל בֵּית
הַחַיִּים הַזֶּה. וְכִשְׁמַעִי זֹאת עֲמַדְתִּי מִרְעִיד כִּי עָתָה אָנוּ רוֹאִים
שְׁזֵה כִּמָּה שָׁנִים מִקִּדְם עָלְתָה זֹאת בַּמַּחְשָׁבָה, וְנוֹדַע לוֹ שֶׁמְקוֹם
מְנוּחָתוֹ יִהְיֶה בְּאוֹמִיָן, כִּי בְּעֵת שֶׁנִּכְנַס לְבִרְסְלָב הָיָה כִּמָּה שָׁנִים
קִדְם הַסֵּתֵלְקוֹתוֹ. וְכָל מֵה שֶׁעָבַר עָלָיו מִיּוֹם שֶׁנִּכְנַס לְבִרְסְלָב עַד
יּוֹם הַסֵּתֵלְקוֹתוֹ, וְכָל מֵה שֶׁפָּעַל בְּאֵלוֹ הַשָּׁנִים אֲפִלּוֹ כְּפִי מֵה
שֶׁהִתְנוּצֵץ בְּדַעְתִּי לֹא יִסְפִּיקוּ כָּל אֵילֵי נְבִיּוֹת לְבִאֵר אֶפְסֵם קָצָה
מֵהֶם. וְעֵצַת הַשֵּׁם לְעוֹלָם תִּעֲמַד, כִּי סוּף כָּל סוּף נִשְׁאַרָה הַמַּתְנָה
טוֹב בְּיַדֵּינוּ מֵאַחַר שֶׁזְכִּינוּ שֶׁהַחֲמֻדָּה גְּנוּזָה נִגְנְזָה בְּסִבִּיבוֹתֵינוּ
בְּאוֹמִיָן כִּי־אֲשֶׁר עָלְתָה בַּמַּחְשָׁבָה לְפָנָיו זֶה כִּמָּה. וְעַל יְדֵי זֶה עֲדִין
יֵשׁ לָנוּ תִקְוָה לְזָכוֹת לְכָל הַטּוֹב אֲשֶׁר חָפֵץ לְהִיטִיב עִמָּנוּ לְנִצָּחַת.
וְדַבֵּר אֶלְקִינוּ יְקוּם לְעוֹלָם. וּבְכָל זֶה יֵשׁ בְּלִבִּי הַרְבֵּה אֲךְ אֵי אֲפֹשֶׁר
לְבִאֵר מִחֲמַת חֲשִׁכַת הָעוֹלָם:

ריח (לד) בְּאוֹמִיָן קִדְם רֵאשִׁי הַשָּׁנָה הָאֲחֵרוֹן הָיָה מְסִפֵּר עִם אֲנָשִׁים
שָׁלוֹ מֵעַנִּין הַסֵּתֵלְקוֹתוֹ, שֶׁכָּבַר הוּא אֶצֶלוֹ שֶׁלֹּשׁ שָׁנִים אַחַר
הַסֵּתֵלְקוֹתוֹ כִּי מֵעַת שָׁבָא עָלָיו הַחֹלָאֵת הוּא נִחְשָׁב בְּעֵינָיו
שֶׁכָּבַר נִסְתַּלַּק מִן הָעוֹלָם, וְאָמַר שֶׁאֵינוּ יוֹדַע בְּאִיזָה זְכוּת הוּא חֵי
בְּנֵם כָּל שָׁלֹשׁ שָׁנִים אֵלוֹ וְכוּ' אֲזִי סִפְרוּ אֲנָשָׁיו עִמּוֹ וְהָיוּ מִתְאַנְּחִים
מְאֹד כִּי מֵה נַעֲשֵׂה וְעַל מִי יַעֲזֹב אוֹתָנוּ. וְהַשִּׁיב רַק אַתֶּם תַּחֲזִיקוּ

עֲצַמְכֶם בְּיַחַד, אִזו תְּהִיֹו אַנְשִׁים כְּשָׂרִים. וְלֹא כְּשָׂרִים בְּלִבְד אֱלֹא
אַפְלו צְדִיקִים וְטוֹבִים תְּהִיֹו. כִּי הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ יַעֲזֹר לִי בְּיַד־אֵי
שִׁיִּהְיֶה כְּרָצוֹנִי כַּאֲשֶׁר רָצִיתִי מִכָּבֵד, כִּי בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם גָּמַרְתִּי
וְאֶגְמַר כְּרָצוֹנִי בְּיַד־אֵי [בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם אֵיךְ הָאֵב אוֹיִם גִּיפִירְט אֵינ
וְעַל אוֹיִם פִּירֹן]. וְאָמַר שְׁכָל מִי שִׁיִּנֵּעַ וְיִתְחַבֵּר לְאַחַד מֵאַנְשֵׁי-
שְׁלֹמֵנו בְּיַד־אֵי יִהְיֶה אִישׁ כָּשֵׁר בְּאַמֶּת, וְלֹא אִישׁ כָּשֵׁר בְּלִבְד אֱלֹא
אַפְלו צְדִיק גָּמֹר כְּמוֹ שֶׁאֲנִי רוֹצֶה. וְעֵינִ לְקַמֵּן בְּעֵינֵי מַעֲלַת
הַמִּתְקַרְבִּים אֵלָיו:

סדר ה'אָלֶף-בֵּית הַיּוֹמִי:

ב. מִי שֶׁמִּקְרַב אֶת הַרְחוּקִים לְעִבּוּדַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, הַבְּרָכוֹת
מְסוּרִים בְּיָדוֹ. ג. מִי שֶׁשׁוֹמֵעַ תּוֹכַחָה וְאֵינּוּ נִתְקַבֵּל אֶצְלוֹ, יִדַּע
שִׁיִּצְטָרֵךְ לְלוֹזֹת אֶצֶל אַחֲרִים, וְסִימָן לְדַבָּר: "בְּדַבָּרִים לֹא יוֹסֵר
עָבֵד", "לֹא לְאִישׁ מְלוּוָה". ד. אֵינּוּ מִי שֶׁיִּכּוֹל לְזַרֵּק דְּבוּרִים לְתוֹךְ פִּי
שֶׁל חֵבֵרוֹ מִרְחוּק, אֱלֹא עַד שִׁיִּכְנִים אֶת חֵבֵרוֹ לְבַחֲיַנַּת עִבּוּר
תְּחִלָּה. ה. בְּזֶה שִׁיִּזְצַאֵינ לְקִרְאָת אָדָם חָשׁוּב, נִתְעוֹרְרִין עֲשָׂרָה
מֵאַמְרוֹת, שֶׁבָּהֶם נִבְרָא הָעוֹלָם, גַּם עַל-יַדֵי קְרִיבַת הַרְחוּקִים גַּם-כֵּן.
ו. תְּפִלָּה א. צְרִיךְ אָדָם לְהִיֹוֹת נִכְסָף וּמְשִׁתּוֹקֵק לְטוֹב הַכֹּלְלִי,
אַף-עַל-פִּי שִׁיִּמָּשֵׁךְ לוֹ לְבֵד הַפֶּסֶד.

ב. הַמִּתְפַּלֵּל בְּבֵית-הַכְּנֶסֶת, כְּאֵלוֹ הֵבִיא מִנְחָה טְהוֹרָה. ג. הַקְדוּשָׁ-
בְּרוּךְ-הוּא מְצוּי בְּבֵית-הַכְּנֶסֶת. ד. עַל-יַדֵי חֲנֻפָה אֵינּוּ תְּפִלָּתוֹ
נִשְׁמָעַת. ה. עַל-יַדֵי עֶסֶק הַתּוֹרָה מִתּוֹךְ דַּחֵק תְּפִלָּתוֹ נִשְׁמָעַת. ו.
הַמִּתְפַּלֵּל עַל חֵבֵרוֹ, וְהוּא צְרִיךְ לְאוֹתוֹ דָּבָר, הוּא נִעְנֶה תְּחִלָּה. ז.
מִי שֶׁדַּעַתוֹ שֶׁפִּלָּה עָלָיו, אֵינּוּ תְּפִלָּתוֹ נִמְאָסַת. ח. לְעוֹלָם יְקָדִים אָדָם
תְּפִלָּה לְצָרָה. ט. כָּל הַמְאֲמִץ עֲצָמוֹ בְּתְּפִלָּה לְמַטָּה, אֵינּוּ צָרִים

זֶקֶק נָתַן וְלֹא יַעֲבֹר

ח'ת"פ - צמח מנוהרני"ת זצ"ל "צדק צני מקוה שד"ך צהר מספרי רבנו יהיה תיקון רב" -
"חק נתן ולא יעבור" יצא לאור ע"י הוצאת "נצחתי ואנצח" שע"י ישיבת תיקון המידות

יכולים להסטינו מלמעלה. י. לעולם יבקש אדם רחמים, שיהיו הכל מאמצין את כחו, ושיסיעוהו מלאכי השרת לבקש רחמים, ושלא יהיו לו מסטינים מלמעלה. יא. תפלת אחר מועיל יותר מתפלת עצמו, ואפלו צדיק צריך לתפלת אחרים. יב. מתר להתפלל על בעל לשון הרע, שימות ושישתכח תורתו ושלא יהיה לו חלק לעולם הבא ושלא יהיו לו בנים חכמים. יג. כל העוסק בתורה, הקדוש-ברוך-הוא עושה לו חפציו. יד. יפה צעקה לאדם בין קדם גזר-דין בין לאחר גזר-דין. טו. אל יבקש אדם על שום דבר יותר מדאי. טז. ביום הגשמים ישועה פרה ורבה בעולם, ומליצי זכות נכנסין לפניו. יז. תפלת יחיד אינה נשמעת אלא-אם-כן לבו מכון, ותפלת צבור נשמעת, אף-על-פי שאין לב כלם שלם. יח. לא מצליח אתרתי. יט. אסור להטריח את השם לשנות את הטבע. כ. מי שמעביר על מדותיו, תפלתו נשמעת. כא. המספר בשבחו של מקום יותר מדאי, נעקר מן העולם.

סדר שיחות הר"ן היחיד:

ק"ז בכפר אוסיאטין סמוך לעיר מעדוידווקע שם היה דר חמיו זכרוננו לברכה ושם היה עקר גדולו ושם הולך נהר גדול ועליו גדלים קנה וסוף הרבה למאד מאד היה דרכו בקדש של אדוננו מורנו ורבנו זכר צדיק וקדוש לברכה שהיה לוקח לפעמים ספינה קטנה ושט עמה בעצמו לתוך הנהר הנ"ל אף-על-פי שלא היה יכול היטב להנהיג ספינה זאת, אף-על-פי-כן היה שט עמה עד אחורי הקנה וסוף, עד המקום שלא היו רואין אותו עוד ושם עשה מה שעשה בעבודת השם יתברך בתפלה והתבודדות אשרי לו כי באמת זכה למה שזכה פנראה בחוש בספריו הקדושים מענין הספינה הנ"ל, שהלך עם הספינה לתוך הנהר והוא לא ידע

זֶקֶן נָתַן וְכֹל יַעֲבֹד

לְהִנָּהֵיג הַסְּפִינָה וּכְשָׁבָא בְּתוֹךְ הַנָּהָר רְחוֹק מִהַיִּבְשָׁה וְלֹא יָדַע כָּלֵל
מֵה לַעֲשׂוֹת כִּי הַסְּפִינָה מִתְנַוֶּדֶדֶת וְכִמְעַט שִׁטְבַּע חֵם וְשָׁלוֹם וְאִז
צָעַק לְהֵשֵׁם יִתְבָּרֵךְ וְהָרִים יָדָיו אֵלָיו כָּרְאוּי וְכֵן כְּשֶׁהָיָה תָּלוּי בְּיָדָיו
עַל הַחוּמָה בְּטַבְּרִיָּה כְּשֶׁרָצָה לְבָרַח מִהָעֶפּוּשׁ רַחֲמָנָא לְצַלָן וְכוּ'
וְרָאָה תַּחֲתָיו הַיָּם כְּנִרְת וְכִמְעַט כְּמְעַט שִׁיפֵל כְּמַבְאָר בְּמָקוֹם אַחֵר
בְּסִפּוּר הַנְּסִיעָה שְׁלוֹ לְאַרְץ־יִשְׂרָאֵל, אִז גַּם־כֵּן צָעַק בְּלִבּוֹ לְהֵשֵׁם
יִתְבָּרֵךְ כָּרְאוּי וְהָיָה רָגִיל לְסַפֵּר זֹאת וְרָצָה לְהַכְנִים בְּלִבְנוֹ שֶׁכָּךְ
צָרִיךְ כָּל אֶחָד וְאֶחָד לְצַעֵק לְהֵשֵׁם יִתְבָּרֵךְ וְלִשְׂא לְבוֹ אֵלָיו יִתְבָּרֵךְ
כְּאִלוֹ הוּא בְּאַמְצַע הַיָּם תָּלוּי עַל חוּט הַשִּׁעָרָה, וְהָרוּחַ סֶעָרָה סוֹעֵר
עַד לֵב הַשָּׁמַיִם עַד שָׂאִין יוֹדְעִין מֵה לַעֲשׂוֹת וְכִמְעַט אִין פְּנֵאִי אֶפְלוֹ
לְצַעֵק אֲבָל בְּאַמַּת בּוֹדָאִי אִין לוֹ עֲצָה וּמָנוֹם כִּי־אִם לִשְׂא עֵינָיו
וְלְבוֹ לְהֵשֵׁם יִתְבָּרֵךְ וְכָךְ צָרִיכִין בְּכָל עֵת לְהַתְּבוּדָד וְלְצַעֵק לְהֵשֵׁם
יִתְבָּרֵךְ כִּי הָאָדָם בְּסִכְנָה גְּדוֹלָה בְּזֵה הָעוֹלָם כְּאֲשֶׁר יוֹדַע כָּל אֶחָד
בְּנַפְשׁוֹ וְהֵבֵן הַדְּבָרִים הַיָּטִב:

קִיח שְׁמַעְתִּי בְּשֵׁם רַבְּנֵינוּ זְכוֹרֵנוּ לְבָרְכָה, שְׂאֲמַר בְּלִשׁוֹן תִּמְהָ: עַל
הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ קָשָׁה קְשִׁיּוֹת הַרְּבִה מְאֹד מֵה טוֹב וְנָעִים לְהָאִישׁ הַזֶּה
שְׁזוֹכָה לְדַעַת שָׁלֵם שְׁיֹשֵׁב לוֹ וְרוֹאָה וְיֹדַע שְׂאִינוֹ קָשָׁה שׁוֹם קְשִׁיָּא
כָּלֵל וְהַכֵּל נָכוֹן וְיִשָּׁר כִּי יִשְׂרָיִם דְּרָכֵי ה' וְכֵן אֲנָכִי שְׁמַעְתִּי פַעַם
אֶחָד שְׂאֲמַר: עַל הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ קָשָׁה קְשִׁיּוֹת וְכוּ' וְכוּנָתוֹ הָיָה
כְּמַתְּלוּצִין מְזָה, שְׁקָשָׁה לְקָצַת בְּנֵי הָעוֹלָם קְשִׁיּוֹת הַרְּבִה וְגְדוֹלוֹת
עַל הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, חֵם וְשָׁלוֹם אֲבָל בְּאַמַּת בּוֹדָאִי אָסוּר לְהַרְהֵר
אַחֲרֵי דְרָכָיו יִתְבָּרֵךְ כִּי בּוֹדָאִי צְדִיק ה' בְּכָל דְּרָכָיו וְכוּ' רַק שְׂאִי
אֶפְשָׁר לְשַׁכַּל אֲנוּשֵׁי לְהַבִּין דְּרָכָיו וְהַנְּהַגְתּוֹ אֶת הָעוֹלָם בְּשׁוֹם אַפְּן:

סדר שולחן ערוך הילכות:

סימן ריז (א) הנכנס לחנותו של בושם שיש בו מיני בשמים מברך בורא מיני בשמים ישב שם כל היום אינו מברך אלא אחת נכנס ויוצא נכנס ויוצא מברך על כל פעם ודוקא שלא היה דעתו לחזור אבל היה דעתו לחזור לא יברך: (ב) אין מברכין על הריח אלא אם כן נעשה להריח הילכך אין מברכין על בשמים של מתים הנתונים למעלה מהמטה שאינם אלא להעביר סרחונו של מת אבל נתונים למטה מברכין שאני אומר לכבוד החיים הם עשויים וכן אין מברכין על בשמים של בהכ"ס ולא על שמן העשוי להעביר את הזוהמא: (ג) מוגמר שמגמדין בו את הכלים אין מברכין עליו לפי שלא נעשה להריח בעצמו של מוגמר אלא כדי ליתן ריח בכלים וכן המריח בכלים שהם מוגמרים אינו מברך לפי שאין עיקר אלא ריח בלא עיקר: (ד) בשמים של ערוה כגון קופה של בשמים תלוי בצוארה או אוחזת בידה או בפיה אין מברכים עליהם לפי שאסור להריח בהם שמא יבא לידי הרגל נשיקה או קירוב בשר: (ה) בשמים של עבודת כוכבים אין מברכין עליהם לפי שאסור להריח בהם: (ו) מסיבה של עובדי כוכבים אין מברכים על בשמים שלהם דסתם מסיבתן לעבודת כוכבים: (ז) היה הולך חוץ לכרך והריח ריח טוב אם רוב העיר עובדי כוכבים אינו מברך ואם רוב ישראל מברך: (ח) נתערב ריח שמברכין עליו בריח שאין מברכין עליו הולכים אחר הרוב:

סימן ריח (א) הרואה מקום שנעשו בו נסים לישראל כגון מעברות הים ומעברות הירדן ומעברות נחלי ארנון ואבני אלגביש של בית חורון ואבן שבקש עוג לזרוק על

ישראל ואבן שישב עליה משה בעת מלחמת עמלק וחומת יריחו מברך שעשה נסים לאבותינו במקום הזה. ובין ברכה זו ובין שאר ברכות הראיה הרי הם כשאר ברכות וכולם בהזכרת שם ומלכות: (ב) על נם שנעשה לקצת ישראל כל זמן שלא נעשה לכל ישראל או רובן ואפילו נעשה לקצת שבטים אין מברכין עליו: (ג) כל אלו הדברים אינם אלא כשרואה אותם משלשים לשלשים יום ואז הם חובה כמו בפעם ראשונה: (ד) הרואה מקום שנעשה נם ליחיד אינו מברך אבל הוא עצמו מברך שעשה לי נם במקום הזה וכל יוצאי ירכו גם כן מברכין שעשה נם לאבי במקום הזה: (ה) מי שנעשו לו נסים הרבה בהגיעו לאחד מכל המקומות שנעשה לו נם צריך להזכיר כל שאר המקומות ויכלול כולם בברכה אחת: (ו) על נם של רבו צריך לברך כשם שהוא מברך על נם של אביו: הגה י"א דהוא הדין אם רואה האדם שנעשה לו הנם מברך עליו כמו שמברך על המקום שנעשה בו הנם (אבודרהם): (ז) על נם של אדם מסויים כיוצא בן צרויה וחבריו וכן על נם של אדם שנתקדש בו שם שמים כגון דניאל וחביריו מברך לפיכך הרואה גוב אריות של דניאל וכבשן האש של חנניה מישאל ועזריה מברך שעשה נם לצדיקים במקום הזה: (ח) הרואה אשתו של לוט מברך שתים עליה אומר בא"י אלקינו מלך העולם דיין האמת ועל לוט אומר בא"י אלקינו מלך העולם זוכר הצדיקים: (ט) יש אומרים שאינו מברך על נם אלא בנם שהוא יוצא ממנהג העולם אבל נם שהוא מנהג העולם ותולדתו כגון שבאו גנבים בלילה ובא לידי סכנה וניצול וכיוצא בזה אינו חייב לברך ויש חולק וטוב לברך בלא הזכרת שם ומלכות:

סְדָר לְקִוּי תְּפִלָּת הַיּוֹמִי:

תַּקְעָה: אָבִינוּ מַלְכֵנוּ רַחֵם עָלֵינוּ לְמַעַן שִׁמְךָ וְקִדְשָנוּ בְּקִדְשָתֶךָ
הַעֲלִינָה וּטְהַר לְבָנוּ לְעַבְדֶךָ בְּאַמֶּת וְרַחֵם עָלֵינוּ וְתַזְמִין לָנוּ
פְּרַנְסָתֵינוּ בְּרוּחַ מִאֲתָךְ וְאַל תַּצְרִיכֵנוּ לֹא לְיַדִּי מִתְנַת בְּשָׂר וָדָם
וְלֹא לְיַדִּי הַלְוָאתָם וְתַפְתַּח לָנוּ אוֹצְרֶךָ הַטוֹב, וְתִשְׁפִיעַ לָנוּ שִׁפְע
טוֹבָה וּבְרָכָה וְרַחֲמִים וְחַיִּים וְשָׁלוֹם עַד עוֹלָם וְתַבְרֵךְ אֶת כָּל מַעֲשֵׂה
יְדֵינוּ וְאֶת פְּרֵי בְטִנְנוּ וְיִהְיוּ בְנֵינוּ וּבְנוֹתֵינוּ חַיִּים וְקַיָּמִים בְּעַבְדָתֶךָ
וּבְתוֹרָתֶךָ וּבִירָאָתֶךָ לְאָרֶךְ יָמִים וְשָׁנִים טוֹבִים וְתִרְחַם עַל צָאֲצָאֵינוּ
וְצָאֲצָאֵי עַמֶּךָ בַּיִת יִשְׂרָאֵל (וּבִפְרָט עַל צָאֲצָאֵי פְלוֹנֵי בֶן פְלוֹנֵי וכו')
וְתַמְשִׁיךְ עָלֵיהֶם חַיִּים טוֹבִים וְאֲרוּכִים וְיִהְיוּ כָּל יוֹצְאֵי חֵלְצֵינוּ
מֵאֲרִיכִים יָמִים וְשָׁנִים טוֹבִים, יַלְכוּ יוֹנְקוֹתָם וְיִרְבוּ פִּאֲרוֹתָם, וְיִהְיוּ
צָאֲצָאֵיהֶם כְּעֹשֵׁב הָאָרֶץ וְתַצִּילֵם בְּרַחֲמֶיךָ מֵצֵעַר גְּדוֹל בְּנִים חַם
וְשָׁלוֹם, רַק כְּלָם יִזְכוּ לְגִדּוֹל בְּנֵיהֶם וּבְנוֹתֵיהֶם לְתוֹרָה וּלְחֶפֶה
וְלְמַעֲשִׂים טוֹבִים הֵן הַנוֹלָדִים כְּבָר, הֵן הַעֲתִידִים לְהוֹלֵד לָהֶם, כְּלָם
יֵאֲרִיכוּ יָמִים וְשָׁנִים טוֹבִים, וְכָלֵם יִשְׁאִירוּ שְׂאֵרִית בְּאָרֶץ וְיִתְרָבוּ
צָאֲצָאֵיהֶם כְּחוֹל הַיָּם וּכְכוֹכְבֵי הַשָּׁמַיִם לָרֹב, לְעַד וּלְדוֹרוֹת עַד סוֹף
כָּל הַדּוֹרוֹת:

תַּקְעָט: רְבֹנוּ שֶׁל עוֹלָם הַבִּיטָה בְּעֵינַיִם וְרִאֵה מְכֹאֲוָבָם כִּי אֲתָה
יַדְעָתָ אֶת לְבָבָם אֲתָה יַדְעָתָ צֵעָרָם וְצָרוֹתֵיהֶם הַמְרֻבּוֹת שֶׁסָּבְלוּ
עַד הַנָּה מָרָא דְעַלְמָא כְּלָא, אֵל שְׁדֵי יִתֵּן לָהֶם רַחֲמִים, הָאוֹמֵר
לְעוֹלָמוֹ דֵּי יֵאמֵר לְצָרוֹתֵיהֶם דֵּי עֲשֵׂה לְמַעַן זְכוּת אֲבוֹתֵיהֶם, וְשִׁמַּח
לְבַבֵיהֶם וְעִזָּרָם מֵעַתָּה שִׁיִּרְבוּ צָאֲצָאֵיהֶם, וְיִזְכוּ לְגִדּוֹל כָּל בְּנֵיהֶם
וּבְנוֹתֵיהֶם, וְיֵאֲרִיכוּ יָמֵיהֶם וּשְׁנוֹתֵיהֶם, יִרְבוּ וְיִגְדְּלוּ וְיַצְמְחוּ כָּל
דּוֹרוֹתֵיהֶם וְיִקָּיֵם בָּנוּ וּבְהֶם "וְהָיָה מִסְפַּר בְּנֵי יִשְׂרָאֵל כְּחוֹל הַיָּם
אֲשֶׁר לֹא יִמָּד וְלֹא יִסָּפֵר מֵרֹב וְהָיָה, בְּמָקוֹם אֲשֶׁר יֵאמֵר לָהֶם לֹא

עַמֵּי אֲתֶם, יֹאמַר לָהֶם בְּנֵי אֵל חַי״:

תִּקַּפּ: וְתִמְשִׁיךְ עָלֵינוּ בְּרָכָה מֵאֲתֶךָ, וְתִשְׁפִּיעַ שִׁבְעַ גְּדוֹל בְּעוֹלָם, וְתִשְׁלַח שְׂבִיעָה בְּמַעֲיָנוּ, שְׁנֵזֻכָּה לְאָכַל מִעֵט וְלִשְׁבַע מִמְנוּ כְּמוֹ שְׂכָתוֹב: "וַאֲכַלְתֶּם לַחֲמֻכֶם לְשִׁבְעַ וַיִּשְׁבְּתֶם לְבִטַח בְּאַרְצְכֶם" וְקַיִם לָנוּ מִקְרָא שְׂכָתוֹב: "וְהוֹשַׁעְתִּי אֶתְכֶם מִכָּל טְמְאוֹתֵיכֶם, וְקָרָאתִי אֶל הַדָּגָן וְהַרְבִּיתִי אוֹתוֹ, וְלֹא אֶתֵּן עֲלֵיכֶם רָעַב וְהַרְבִּיתִי אֶת פְּרֵי הָעֵץ וְתִנּוּבַת הַשָּׂדֶה, לְמַעַן אֲשֶׁר לֹא תִקְחוּ עוֹד חֲרֻפַּת רָעַב בְּגוֹיִם":

תִּקַּפּא: אָבִינוּ שְׁבַשְׁמִים חָמַל עָלֵינוּ לְמַעַן שְׂמֹךְ, וְעֲזָרְנוּ וְהוֹשִׁיעֵנוּ בְּחַמְלַתְךָ הַגְּדוֹלָה עָלֵינוּ שְׁנֵזֻכָּה מִהֲרָה לָבוֹא לְכָל מַה שְׁבַקְשָׁנוּ מִלְּפָנֶיךָ שְׁנֵזֻכָּה לְשִׁבְרַ לְגַמְרֵי תַאֲוֹת הַמִּשְׁגָּל וְתַאֲוֹת הָאֲכִילָה וְכָל תַּאֲוֹת הַבְּהֻמִּיּוֹת וַיְהִיָּה זְוֹנְגָנוּ וַאֲכִילַתְנוּ וְכָל הַנְּהַגוֹתֵינוּ בְּקִדְשָׁה וּבְטַהֲרָה גְּדוֹלָה בְּאַמֶּת כְּרָצוֹנְךָ הַטּוֹב וְתִאֲרִיךְ יָמֵי בְּנֵינוּ וּבְנוֹתֵינוּ וְכָל יוֹצְאֵי חַלְצֵינוּ כָּלָם יִאֲרִיכוּ יָמִים וְשָׁנִים טוֹבִים, יְבִלוּ יְמֵיהֶם בְּטוֹב וְשָׁנוֹתֵיהֶם בְּנְעִימִים וַיַּעֲסְקוּ תָמִיד כָּל יְמֵיהֶם וְשָׁנוֹתֵיהֶם בְּתוֹרָה וְעֲבוֹדַת ה' בְּאַמֶּת כְּרָצוֹנְךָ הַטּוֹב "עוֹד יְנוּבוּן בְּשִׁיבָה דְשָׁנִים וְרַעֲנָנִים יִהְיוּ":

תִּקַּפּב: וְתִבְטַל כָּל מִיָּנִי מִחֲלָקֶת מִן הָעוֹלָם וְתִמְשִׁיךְ רַחֲמִים וְחַיִּים וְשָׁלוֹם וְשׂוֹבַע וּבְרָכָה וְשִׁפְעַ טוֹבָה עָלֵינוּ וְעַל כָּל עַמֶּךָ בֵּית יִשְׂרָאֵל מִעַתָּה וְעַד עוֹלָם וְקַיִם לָנוּ מִקְרָא שְׂכָתוֹב: "וַאֲהַבְּךָ וּבִרְכָךָ וְהַרְבֵּךְ וּבִרְךָ פְּרֵי בִטְנְךָ וּפְרֵי אֲדָמְתְךָ, דִּגְנֶךָ וְתִירְשֶׁךָ וַיִּצְהַרְךָ שֶׁגֶר אֶלְפִיךָ וְעִשְׂתָּרוֹת צֹאנְךָ, עַל הָאֲדָמָה אֲשֶׁר נִשְׁבַע לְאַבוֹתֶיךָ לָתֵת לָךְ" וְנֹאמַר: "כִּי חֲזַק בְּרִיחֵי שְׁעָרֶיךָ בִּרְךָ בְּנִיךָ בְּקִרְבֶּךָ הַשָּׁם גְּבוּלְךָ שָׁלוֹם חֶלֶב חֲטִיִּם יִשְׂבִּיעֶךָ" וְנֹאמַר: "וַאֲכַלְתֶּם אָכּוֹל וְשָׂבוֹעַ וְהִלַּלְתֶּם אֶת שֵׁם ה' אֱלֹקֵיכֶם אֲשֶׁר עָשָׂה עִמָּכֶם לְהַפְּלִיא, וְלֹא יִבְשׁוּ עַמֵּי לְעוֹלָם וַיִּדְעֶתֶם כִּי בְקָרֵב יִשְׂרָאֵל אָנִי וְאַנִּי ה' אֱלֹקֵיכֶם וְאִין עוֹד,

זֶקֶן נָתַן וְלֹא יַעֲבֹר

ח' תרנב - צמח מנוהרני"ת זצ"ל "צדק צני מלכות שדך צהר מספרי רבנו יהיה תיקון רב" -
"חק נתן ולא יעבור" יצא לאור ע"י הוצאת "נצחתי ואנצח" שע"י ישיבת תיקון המידות -

וְלֹא יִבְשׁוּ עַמִּי לְעוֹלָם ה' עִז לְעַמּוֹ יִתֵּן ה' יְבָרֶךְ אֶת עַמּוֹ בְּשָׁלוֹם:
תְּפִלָּה מ תְּקַפֵּן: יְהִי רָצוֹן מִלְּפָנֶיךָ ה' אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ
שֶׁתִּרְחַם עָלַי וְתִהְיֶה עִמִּי תָּמִיד, בְּשִׁבְתִּי בְּבֵיתִי,
וּבְלִכְתִּי בַדֶּרֶךְ, בְּשֹׁכְבִי וּבְקוּמִי, בְּצֵאתִי וּבְבוֹאִי וְתוֹרְנִי וְתִדְרִיכֵנִי
בְּאַמְתֶּךָ וְתִלְמַדְנִי תָּמִיד בְּכָל עֵת אֵיךְ לְהִתְנַהֵג בְּעֵנְיֵי הַנְּסִיעוֹת
לְדַרְכִּים, אִם אֶסַּע וְאִם אֶחָדֶל, וְאֵיךְ לִסַּע וּמָתִי לִסַּע, וְלִהְיוֹן וְלֵאִיזָה
מְקוֹם וְעִיר לְנִסְעָה, וְכִמָּה אֶתְעַכֵּב בַּדֶּרֶךְ, וְכָל פְּרִטֵי הַנְּסִיעוֹת לֵאִיזָה
דֶּרֶךְ גָּדוֹל וְקָטָן אֶרֶךְ וְקָצֵר הַכֹּל תוֹדִיעֵנִי וְתִלְמַדְנִי בְּרַחֲמֶיךָ
הָאֱמֶתִיִּים וְתוֹלִיכֵנִי בַּדֶּרֶךְ הַיָּשָׁר תָּמִיד בְּכָל עֵת:

תְּקַפֵּד: אֲדוֹן כֹּל, "גָּדֹל הָעֶצְהָ וְרַב הָעֲלִילָה אֲשֶׁר עֵינֶיךָ פִּקְחוֹת עַל
כָּל דַּרְכֵי בְּנֵי אָדָם", וְיִוָּדַע וּמִבֵּין מַחְשְׁבוֹתָם וְסוּדָם, יַעֲזֹרוּ רַחֲמֶיךָ
הָאֱמֶתִיִּים עָלַי וְזַכֵּנִי וְלַמְּדֵנִי תָּמִיד בְּכָל עֵת אֵיךְ לְהִתְנַהֵג בְּעֵנְיֵי
נְסִיעוֹת לְדַרְכִּים וּכְשֶׁם שְׁהֵייתָ עִם יִשְׂרָאֵל בַּמִּדְבָּר, וְהָיוּ כָּל
נְסִיעוֹתָם עַל פִּיךָ כְּרָצוֹנְךָ, כְּמוֹ שֶׁכָּתוּב: "עַל פִּי ה' יַחֲנוּ וְעַל פִּי ה'
יִסָּעוּ", כִּן תִּרְחַם עָלַי, וְתִהְיֶה תָּמִיד עִמִּי וְאֲנִי מוֹסֵר עַצְמִי עָלֶיךָ
לְבַד בְּאַמֶּת עִם כָּל תְּנוּעוֹתַי תָּמִיד עַל פִּיךָ אֶחְנֶה בְּבֵיתִי, וְעַל פִּיךָ
אֶסַּע וְתִשְׁמַר צֵאתִי וּבוֹאִי לְחַיִּים טוֹבִים וּלְשָׁלוֹם מֵעַתָּה וְעַד עוֹלָם
וְתִרְחַם עָלַי תָּמִיד בְּכָל עֵת שֶׁאֲנִי מְכַרְח לְנִסְעָה לֵאִיזָה דֶּרֶךְ עַל פִּי
רָצוֹנְךָ הַטוֹב, שֶׁתִּהְיֶה עִמִּי תָּמִיד, וְתוֹלִיכֵנִי לְשָׁלוֹם וְתִדְרִיכֵנִי
לְשָׁלוֹם, וְתִגִּיעֵנִי לְמַחֲזוֹ חֶפְצֵי לְחַיִּים טוֹבִים וּלְשָׁלוֹם וְתִצִּילֵנִי מִכָּפַר
כָּל אוֹיֵב וְאוֹרֵב בַּדֶּרֶךְ, וְתִתְּנֵנִי לְחֵן וּלְחֶסֶד וּלְרַחֲמִים בְּעֵינֶיךָ וּבְעֵינֵי
כָּל רוֹאֵי וְתִגְמַלְנִי חֲסָדִים טוֹבִים תָּמִיד וְתִשְׁיַבְּנִי לְשָׁלוֹם לְבֵיתִי
שָׁלוֹם בְּגוֹפִי וּבְנַפְשִׁי וּבְמַמּוֹנִי וּבְתוֹרַתִּי, וְתִשְׁמְרֵנִי בְּרַחֲמֶיךָ מִכָּל
מְכַשׁוֹל חֲטָא וְעוֹן, וּמִכָּל מִינֵי הַרְהוּרִים רָעִים וּמִחֲשָׁבוֹת רָעוֹת,
וּמִכָּל הַסְּתַכְּלוֹת רָעִים תָּמִיד וּבְפֶרֶט בְּעַת הַלּוּכֵי בַּדֶּרֶךְ וְתִצִּילֵנִי

סדר הלימוד ליום ט"ז טבת
א'תרנ"ג

זֶקֶן נָתַן וְכֹל יַעֲבֹד

וְתִשְׁמְרֵנִי בְּרַחֲמֶיךָ מִסַּפְּנֵת דְּרָכִים לְעוֹלָם בְּגִשְׁמֵיּוֹת וְרוּחַנֵיּוֹת בְּגוֹף
וְנַפֶּשׁ וּמְמוֹן: